

BİR PROFESÖRÜN ALLAH'IN İLM-İ SÂBİK'INI İNKÂRINA DÂİR ZARÛRÎ BİR BEYÂN

Allah; her türlü övgüye lâyık olandır, olmuşu ve olacağı, geçmişi ve geleceği bilendir, yaş ve kuru bırakmayıp her bir şeyi yazandır, dilediği olan dilemediği olmayandır, kudretiyle her şeyi ve her hâli yaratandır. Salât ve selâm olsun Allah'ın Elçi'si Muhammed'e, âilesine, cümle ashâbına ve ihsân ile onlara tâbi olanlara!

Bayburt'tan bir kardeşimiz telefonla ulaşarak **Abdulaziz Bayındır** isimli bir ilahiyatçının, "Allah kulların fiillerini olmadan önce bilmez." anlamında sözlerini aktardı ve söz konusu kişinin hükmüne dâir açıklamalar istedi. Söz konusu sözlerini ve daha sonra yaptığı ek açıklamaları tüylerim diken diken olarak dinledim. **Bayındır, şunları söylüyordu: "Allah kulların kimlerle evleneceğini bilmez. Allah kimin cennete gideceğini, kimin cehenneme gideceğini bilmez. Hiç kimsenin ne yapacağını ve neyi tercih edeceğini bilmez. Kul, bunları işleyince Allah da öğrenmiş, bilmiş olur."** Allah'tan af ve âfiyet ister, Yüce Yaratıcımıza karşı işlenen bu korkunç küfrün yol açacağı umûmî kötü sonuçlarından O'na sığınırım. Kardeşimize telefonda yaptığım etraflı açıklamadan sonra, bunu yazılı olarak da beyân etmeyi ve söyleyeceklerimi maddeler hâlinde sıralamayı uygun gördüm. Yalnız Allah'a güvenip dayanarak derim ki:

Birincisi:

Allah subhânehu ve te'âlâ bu zâlimin sözlerinden alabildiğine yücedir ve böyle bir eksiklikten elbette münezzehtir. Allah 'azze ve celle'nin kulların fiillerini meydana gelmeden önce bildiği Kitap, Sünnet ve müslümanların icmâ'sı ile sâbittir. Bu husus, hakkında delîl zikretmeye bile ihtiyaç duyulmayan zarûrât-ı dîniyyeden biridir. Yüce Allah'ın ilminin kapsamlılığına ve mutlak ma'nâda hiçbir şeyin O'nun ilminin kapsamından hâriç olamayacağına dâir bütün delîller bu konunun da delîlleridir. Yine Yüce Allah'tan cehli nefyeden bütün delîller de bu konunun delîllerindendir. Rabbimiz tebâreke ve te'âlâ şöyle buyurur:

«Bir vakit Rabbin meleklere: "Yeryüzünde bir halîfe yaratacağım." demişti. Melekler: "Biz seni hamdinle tesbîh ve seni takdîs edip dururken orada bozgunculuk edecek, kanlar dökecek kimse mi yaratacaksın?" demişlerdi. Allah: "Şu bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim." buyurdu.» [Bakara, 30]

Yüce Yaratıcımız, insanların neler yapacağına dâir meleklerin zannî bilgisini nefyetmeden, kendisinin onların bilmediklerini de kat'î bir sûrette bildiğini beyân etmektedir. Bu âyet kulların neler yapıp edeceklerine dâir Allah azze ve celle'nin ilmini isbât eder. Yine şöyle buyurur:

«Ne yerde ne de kendi canlarınızda gelip çatan hiçbir musîbet yok ki biz onu yaratmadan önce, bir kitapta olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a çok kolaydır.» [Hadîd, 20]

Yüce Allah yeryüzünde meydana gelen ve insanların başına inen her musîbeti kendisinin yarattığını ve onu yaratmadan önce de bildiğini ve yazdığını beyân etmektedir. Âyetin sonu da "Allah'ı kendinize kıyaslayıp bu nasıl olur, demeyin" dercesine «Şüphesiz bu, Allah'a çok kolaydır.» şeklinde bitmektedir. Bu âyetin Allah'ın kulların fiillerini bildiğine delîl olması da şöyledir: Yüce Allah şöyle buyurur: «Başınıza gelen her musîbet ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. Bununla beraber birçoğunu da affeder.» [Şûrâ, 30] Bu âyetle de Yüce Allah musîbetleri kulların işledikleri günahlar sebebiyle takdîr ettiğini bildirmiştir. Eğer musîbetler günahlar sebebiyle oluyorsa –ki öyledir- musîbetler yazıldığı gibi onlara sebep olan günahlar da Allah tarafından bilinmiş ve yazılmıştır. Şimdi profesör hangi âyeti

yalanlayacak! Musîbetlerin ve onlara yol açan kulların fiillerinin yazılı olduğunu mu yoksa başa gelen musîbetin ellerimizin işlediklerinden olduğunu mu?

Yine, Rabbimiz tebâreke ve te'âlâ şöyle buyurur:

«Allah bizi ondan kurtardıktan sonra eğer (tekrar) sizin dîninize dönersek, şüphesiz ki Allah'a karşı, yalan iftirâ etmiş oluruz! Rabbimiz Allah'ın dilemesi müstesnâ, ona dönmemiz bizim için olacak şey değildir! Rabbimiz, her şeyi ilmen kuşatmıştır.» [A'râf, 89]

Bu âyet de kulların gelecekteki fiillerine dâir Allah'ın mutlaka yerine gelen meşîetini ve dolayısıyla kuşatıcı ilmini isbât etmektedir. Âhirde de Yüce Allah, hiçbir şeyin ilminin kapsamından hâriçte kalmadığını beyân etmektedir. Kulların gelecekteki fiilleri de hiç şüphesiz O'nun ilminin kapsamındadır.

Yüce Allah'ın ilminin kapsamlılığına ve O'nun ğaybı bildiğine dâir bütün âyetler de bu hususun delillerindendir. Çünkü kulların gelecekteki fiilleri de ğaybın kapsamındadır. Hâşâ, Allah'ın bunları bilemeyeceğini söylemek Allah'ın ğaybı bildiğini inkâr etmektir. Şu âyetleri örnek olarak zikredebiliriz:

«Allah, (dünyada) gezip dolaştığınız yeri de, (âhirette) kalacağınız yeri de bilir.» [Muhammed, 47]

«Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olan her şeyi bilir. Bunların hepsi bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah için çok kolaydır.» [Hacc, 70]

«(Allah) ğaybı da, müşâhede edileni de bilendir, azîzdir, hakîmdir.» [Teğâbun, 18]

«De ki: "Şüphesiz Rabbim, hakkı (ortaya) atar. (O,) bütün ğaybları çok iyi bilendir.» [Sebe, 48]

Bu mülhid profesör bilsin ki bizim kendisine îmân ve ibâdet ettiğimiz Yüce İlâhımız, kulların sadece olacak fiillerini değil, olmayacak fiillerinin, eğer olsalardı nasıl olacaklarını bilir. Nitekim dünyaya geri dönmeyi isteyen ve geri dönerlerse sâlih ameller yapacaklarına and içen cehennem ehli hakkında eksiksiz, yanılmaz ve kat'î bir ilimle şöyle buyurur:

«Dünyaya geri çevrilselerdi, yasaklandıkları şeylere mutlaka yine döneceklerdi; şüphesiz onlar gerçekten yalancıdırlar!» [En'âm, 28]

Şimdi bu zâlim ne diyecek! "yasaklandıkları şeye mutlaka yine döneceklerdi" diyen –hâşâ yüz bin kere hâşâ- Allah mı bilmediği hâlde yalan söylüyor, yoksa "yasaklandıkları şeyi bir daha işlemeyeceklerini" söyleyenler mi yalancıdırlar? Yüce Allah onların asla olmayacak talepleri yerine getirilseydi neler yapacaklarını bildiğini haber vermektedir. Olmayacak şeyleri, eğer olsalardı nasıl olacaklarını bilen Allah'ın, olacak şeyleri bilmesinde şaşılacak ne var ki!

Ayrıca Yüce Allah onların, dünyaya geri dönmek gibi bir istekte bulunacaklarını da haber vermektedir. İşte bunu da Allah ezelden bilmiş ve Kur'ân'da da o cehennemliklerden böyle bir fiilin sâdır olacağı bildirmiştir. Şu âyetler de bu türdendir:

«O zaman (Cennet ehli) birbirlerine yönelerek karşılıklı sorarlar. İçlerinden biri şöyle der: Doğrusu benim (dünyada) bir yakınım vardı. (Bana:) Gerçekten sen, (dirilmeyi) tasdik edenlerden misin? derdi. Öldüğümüz ve bir toprak, bir kemik (yığını) hâline geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz mi karşılık göreceğiz? (derdi). (Sonra o kişi yanındakilere:) Siz (onun hâlinde) haberdâr mısınız? dedi. Derken baktı da onu Cehennem'in ortasında gördü. Dedi ki: Allah'a yemin olsun ki, (sen) nerede ise gerçekten

beni (de) helâk edecektin! Eğer Rabbimin ni'meti olmasaydı, doğrusu ben de orada olacaktım.» [Saffât, 50-58]

«Nihâyet Cennet ehli, Cehennem ehline: '(Biz) gerçekten Rabbimizin bize va'd ettiğini hak olarak bulduk; artık (siz de) Rabbinizin size va'd ettiğini hak olarak buldunuz mu?' diye seslenirler. (Onlar da:) 'Evet!' derler. Bunun üzerine bir münâdî aralarında: 'Allah'ın lâ'neti zâlimlerin üzerine olsun!' diye nidâ eder.» [A'râf, 44]

«Ateş ehli Cennet ehline: Üzerimize biraz su veya Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden dökün! diye bağırlar. (Onlar da) derler ki: Şüphesiz ki Allah, (bugün artık) bunları kâfirlere haram kıldı!» [A'râf, 50]

Yüce Allah bu âyetler de benzeri birçok âyette kulların âhiretteki söz ve fiillerini haber vermektedir. Acaba profesör bu âyetleri görmedi mi? Yoksa bunların uydurulmuş masallar olduğunu mu iddia ediyor?

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:

«Allah, gökleri ve yeri yaratmadan ellibin sene önce –Taht'ı da su üzerinde iken- yaratılmışların mukadderâtını yazmıştır.» [Bunu Müslim rivâyet etmiştir.]

Yine şöyle buyurur:

«Sizden hiçbir nefis yoktur ki cennetteki ve cehennemdeki menzili Allah tarafından biliniyor olmasın.» [Bunu Buhârî ve Müslim rivâyet etmiştir.] Bu konudaki sahîh hadisler gerçekten çoktur.

Müslümanların bu konudaki icmâ'sı da kat'îdir. Tarih boyunca ulemâ, bütün ilim dallarındaki yüz binlerce tasnîfte yeri geldikçe bu hususa işâret etmiş, bin dört yüz senedir kalbinde zerre kadar î mân bulunan her müslüman, kulların fiilleri de dâhil olmak üzere Allah'ın olmuş olacak her şeyi bildiğine şehâdet etmişlerdir. Kader inkârcısı sapkın mezhepler hatta dînsiz Râfîzîler bile kadere î mân mertebelerinden ilim ve kitâbeti değil, meşîet ve yaratmayı inkâr ede gelmişlerdir. Yani, Allah'ın her şeyi bildiğini ve yazdığını değil, her şeyin O'nun dilemesiyle ve yaratmasıyla olduğunu kabûl etmemişlerdir. Allah'ın, kulların fiillerini bildiğini inkâr edenler, kader inkârcılarının ilklerinden ve ancak bazı ferdlerden ibârettir. Sonra da yok olup gitmişler ve mü'minlerle kader inkârcıları arasındaki ihtilâf, kulların fiilleri hakkında Allah'ın dilemesi ve yaratması üzerinde süregelmiştir. Hatta memleketimizde bile, kaderi inkâr ile bilinen zevâtta hiç kimse şimdiye değin şu zındığın dile getirdiği şeyleri dile getirmeye cür'et etmemiştir.

İkincisi:

Bilinmelidir ki, biz muhâliflerimizle onların bizi çekmek istedikleri yerde değil, olması gereken yerde münâkaşa ederiz. Onlar, dînin kaynağı sadece Kur'ân'dır demekte ve münâkaşanın sadece o esas alınarak yapılmasını istemektedirler. Şaşılacak şey! Kur'ân'ı açıklamak hususunda Allah'ın Elçî'sini bile yetkili görmeyenler, kendi hevâları ile yaptıkları, hakîkatte tahrîf olan Kur'ân açıklamalarına tâbi olmamızı mı bekliyorlar? Biz ise onları –Kur'ân'ın açık ve kat'î delâletinden dolayı– Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözlerini de hüccet ve burhan olarak kabûl etmedikçe, Kur'ân'ın bir kısmına î mân edip bir kısmını inkâr eden mürtedler olarak görüyoruz. Şu anda elimizden gelen sadece, onları İslâm'a geri dönmeye da'vet etmekten ibârettir. Oturup da onlarla dînimizi, üstelik

onların öngördüğü şeyleri esas alarak tartışacak değiliz. Müslümanlar Kitap, Sünnet ve İcmâ'nın kat'î delîller olduğuna îmân eder, muhkem olana uyar, müteşâbihin ilmini ise Allah'a havâle ederler. Sünnet'i ikrâr ve kabûl etmeyen kimseyi, Kur'ân'ı da yalanlamış olarak görürler.

Dolayısıyla bu profesör de bizim nazarımızda bizzat kendisinin îmân etmediği Kur'ân ile müslümanlara karşı mücâdele etmek istiyor! Görünen o ki bu adam, bir müfsidden başka bir şey değil! Belki de geçmişte dile getirdiği bazı hak olan hususları bile yalnızca halkı ifsâd etmek ve fitne çıkarmak için dile getirdi, hakkın zuhûrunu dilemedi? Allah'tan başka kim bilir!

Üçüncüsü:

Bu profesörün hâli ibret alacaklar için büyük bir ibrettir. Bu sözler ağzından çıkmadan çok önce, şirk ehline karşı sert mücâdelesini ile biliniyordu. Bazı tâğûtlarla yaptığı tartışmaları kitap hâlinde yayınlamıştı. Nereden nereye! Önce yüzüne de yansımış olan fir'avnî bir kibirle, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in buyruklarını alaya alıp İsâ aleyhisselâm'ı kasdederek "İsâ gelecekmiş, çay demleyin!" dedi! Eşine ender rastlanır bir büyükleme ile bazı âyetler hakkında "bu âyete bütün tefsîrler yanlış ma'nâ vermişlerdir." dedi. Ve daha neler neler söyledi! Şimdi ise kalkmış âlemlerin rabbi Allah'ı kendine kıyaslıyor ve beşerden örnekler verip "Allah bilmez, nereden bilsin!" diyor! Böyle şeyler söylediği nakledildiğinde kim bilir kaç kişi yok canım söylemez, demiştir? Söyledi, Allah'ın adına yemîn olsun ki söyledi, tevbeye çağırdılar da daha da büyükleme, kibirlendi. İbret alın ey akıl sahipleri! İşte Allah hak eden, hem de Kur'ân ile böyle saptırır!

«Allah onunla nicelerini saptırır, yine onunla nicelerini hidâyete erdirir. Onunla ancak, yoldan çıkmış-ları saptırır.» [Bakara, 26]⁽¹⁾

O hâlde, kişi yapıp ettiklerinin kötü sonuçlarından korkmalı, dâima Allah'a sığınmalı, kendi nefesine güvenip de ben bundan sonra asla bu hidâyetten ayrılmam, asla sapmam dememelidir. İmânın ve hidâyetin elinden çekilip alınmasına sebep olacak her çeşit günah ve hatasına istiğfâr etmelidir. Bid'at ve dalâlet ehlini zararlarından korkarak hecretmeli, bunun kalplerin hastalanmasının en büyük sebeplerinden biri olduğunu bilmelidir. Allah'ım beni de ibret alanlardan ve hâlini düzelterlerden eyle!

Dördüncüsü:

Bu profesörün ve ondan bu i'tikâdı duyup ikrâr ve kabûl eden etbânın kâfir ve mürted olduklarında hiçbir şek ve şüphe yoktur. Bu mes'ele; icmâ'ya konu olan zarûrât-ı dîniyyeden ve dînin zâhir mes'elelerinden biridir. Dolayısıyla tekfîr için söz konusu edilebilecek mevânî'den hiçbirisi burada söz konusu değildir. Kâfir olduklarından dolayı; onlarla evlenilmez, kestikleri yenilmez, öldüklerinde üzerlerine namaz kılınmaz, rahmet okunmaz, mağfiret dilenmez, mîrâs alamaz ve mîrâsları alınmaz. Söylediklerini açık seçik duyup bildikten sonra, onu ve etbânı tekfîr etmeyenlere veya haklarında tevakkuf edenlere gelince; eğer profesörün sözünü tekfîr etmiyorlarsa, onlar da onun gibi kâfirdirler. Eğer sözü küfürdür, ama kendisine kâfirdir diyemeyiz, diyorlarsa hata etmiş, haktan ayrılmışlardır.

⁽¹⁾ Son kısmı zikredilen âyetteki zamîr, Allah'ın aynı âyette verdiği misâle dönmektedir. Dolayısıyla buyruk Kur'ân'ın bir kısmı ile Allah'ın hak edenleri saptırdığına delâlet etmektedir.

Ümmetin imâmı Muhammed b. İdris eş-Şâfi'î rahimehullah ve Selef'ten, ondan başka kimseler şöyle demişlerdir: "Kaderi inkâr edenlere karşı Allah'ın ilmini öne sürerek tartışın, eğer bunu inkâr ederlerse zâten kâfir olurlar, eğer bunu ikrâr ve kabûl ederlerse mağlûb olurlar."

Âlimler, kader mertebelerinden Allah'ın ilmini inkâr edenin tekfiriğini icmâ'ile nakletmişlerdir. Yukarıda da geçtiği gibi fırkaların en habîsi olan Râfızîler bile Allah'ın ilmini inkâr etmemişlerdir.

Beşincisi:

Bu yazımızda baştan beri kullandığımız zâlim, mülhid, zındık, müfsid, kâfir, mürted ve benzeri evsâf câhillerin zannettiği gibi, öfkeye kapılmaktan neş'et eden edebe muğâyir âdî birer sövgü ve tahkîr değil, ilmî birer tesbittir. Biz muhâtabımızın böyle olduğuna inanıyor, onu bu evsâf ile hakîkaten vasfediyoruz. Sövmeyi ya da aşağılamayı murâd etmiyor, adamın hükmünü beyân ediyoruz. Kitap ve Sünnet nassları, bu ve benzeri nitelemeler ile doludur. Şimdi kim kalkıp bunlar edebe muğâyir âdî birer sövgüdür, diyebilir.

Ah ne olurdu! Şu ilim erbâbı sayılan zevât da akademisyenlik denilen dalkavukluktan sıyrılısalar da selefleri kadar olmasa da hiç değilse azıcık gayyûr olsalar! Objektif değerlendirme denilen nifâkı atsalar da iki sürü arasında bocalayıp durmasalar, bilakis hakka taraftar olsalar! Nerde o mertlik!

Allah'ım! bu profesörü ve etbânını tevbe edip İslâm'a geri dönmeye muvaffak kıl! Eğer hidâyetleri murâdın değilse, şerlerini def ü ref' eyle! Kur'ân'ına ve dînine olan saldırılarını ber-tarâf eyle! Allah'ım onlar sebebiyle bize de gazap etmenden ve şiddetli azâbına uğramaktan sana sığınırız! Üzerimize düşen vâcibi yerine getirmek için senden yardım ve tevffîk dileriz.

Hüseyin Cinisli

Cinisli

5 Rebiülevvel 1434

17 Ocak 2013